

Hageja nõuded

- Esiteks tühistada komisjoni 30. novembri 2005. aasta otsus nr K(2005)4634 EÜ artikli 81 kohaldamise menetluse kohta (juhtum COMP/F/38.354) — Tööstuslikud kotid selles osas, milles see hagejat puudutab;
- teiseks kehtestada hagejale nimetatud otsuse artiklis 2 solidaarselt määratud trahvi summaks 0 eurot selles osas, milles see hagejat puudutab
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leidis vaidlustatud otsuses, et hageja on rikkunud EÜ artiklit 81, kuna ta osales tööstuslike plastikkottide sektoris mitmetes kokkulepetes ja kooskõlastatud tegevuses, mis mõjutasid Belgiat, Prantsusmaad, Saksamaad, Luksemburgi, Madalmaid ja Hispaaniat, millega määrati kindlaks hinnad ja kehtestati ühised hinna arvutamise mudelid, jaotati turud ja eraldati müügikvoodid, jagati kliendid, tehingud ja tellimused, esitati kooskõlastatud pakkumisi teatud pakkumiskutsetele ning vahetati individualiseeritud informatsiooni.

Hageja rikkumine oli seotud ühe teise ettevõtja, Trioplast Wittenheim SA ("TW") tegevusega, mille kohta on tuvastatud, et ta osales asjaomases kartellikokkuleppes. Üks teine ettevõtja, FLS Plast, mille emaettevõtja hageja oli, omas osalust TW-s ning enamuse ajast, mil hageja suhtes vastutust kohaldati, oli TW 100 % FLS Plasti omandis olev tütarettevõtja. TW-le määrati trahv ning hageja ja FLS Plasti suhtes kohaldati osa selle trahvi eest solidaarvastutust.

Oma hagi toetuseks väidab hageja esiteks, et komisjon ei kohaldanud õigesti emaettevõtjale vastutuse kohaldamise tingimusi, kuna ta ei esitanud tõendeid selle kohta, et hageja suhtes esinesid asjaolud, mis oleks võinud toetada TW mõjutamist emaettevõtja poolt. Hageja väidab samuti, et vähemasti ei kohaldanud komisjon õigesti õiguslikke tingimusi, kuna sellises olukorras nagu käesolevas asjas, kus TW osales komisjoni hinnangul kartellikokkuleppes enne, kui hageja tütarettevõtja selle omandas, ja jätkas seda ka pärast tema võõrandamist, tuleb kohaldada rangemaid tingimusi. Igal juhul leiab hageja, et ta on tõendanud, et TW otsustas oma käitumise üle turul iseseisvalt ega järginud mingeid hageja antud korraldusi.

Hageja väidab samuti, et vastutuse kohaldamine tema suhtes on diskrimineeriv, ebaproportsionaalne ja meelevaldne, kuna ühegi teise otsusega hõlmatud kontserni puhul ei kohaldatud vastutust tegutseva tütarettevõtja, emaettevõtja ning emaettevõtja

emaettevõtja suhtes nagu TW ja hageja puhul. Veelgi enam, kuigi TW kuulus varem teise kontserni, ei kohaldanud komisjon TW osalemise eest kartellikokkuleppes mingisugust vastutust ühegi selle kontserni liikme suhtes. Lõpetuseks on hageja suhtes kohaldatud vastutus ebaproportsionaalne, kuna hageja suhtes kohaldati vastutust 85,7 % ulatuses TW-le määratud trahvist, kuigi tal oli selles osalus vaid 8 aasta vältel 20-st, mille jooksul TW oli väidetavalt kartellikokkuleppes osalenud.

Hageja esitab viimati välja toodud argumendid samuti oma teise nõude — vähendada temale määratud trahvi — toetuseks. Ta väidab lisaks, et temale määratud trahv on ülemäärane, kuna komisjon ei ole hageja suhtes kehtestanud eraldi põhisummat, arvestades tema vastutuse puudumist. Ta kinnitab ka, et komisjon on kohaldanud ebaõigesti materiaalõiguse norme, võtmata tema kasuks arvesse teatud kergendavaid asjaolusid.

Lõpetuseks väidab hageja, et komisjon on kohaldanud ebaõigesti materiaalõiguse norme veel selles osas, et ta kohaldas TW suhtes vastutust ajavahemiku eest 1982–1988; määras temale trahvi, mis on ebaproportsionaalne, ülemäärane suur ja ületab 10 % käibest; ega ole hageja suhtes, kes on subsidiaarvõlgnik, arvesse võtnud kergendavaid asjaolusid, mida arvestati esmase võlgniku, TW puhul, või vähemalt eraldi vähendanud koostööteatise alusel hageja trahvi.

23. veebruaril 2006 esitatud hagi — JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen versus komisjon

(Kohtuasi T-66/06)

(2006/C 96/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA (Worms, Saksamaa) (esindaja: advokaat H.-J. Hellmann)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada hagejat puudutavas osas EÜ artikli 81 kohaldamise menetluses tehtud komisjoni 30. novembri 2005. aasta otsus nr K(2005)4634 lõplik juhtumis COMP/F/38.354 — Tööstuslikud kotid, mis tehti hagejale teatavaks 14. detsembril 2005;

teise võimalusena vähendada selle otsusega hagejale solidaarselt määratud trahvi summat;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 30. novembri 2005. aasta otsuse K(2005)4634 lõplik juhtumis COMP/F/38.354 — Tööstuslikud kotid. Vaidlustatud otsusega määrati RKW AG Rheinische Kunststoffwerke'le (RKW) ja hagejale solidaarselt trahv EÜ artikli 81 rikkumise eest. Komisjoni arvates osalesid nad tööstuslike kottide tootjate vahelises keerulistes kartellikokkulepetes ja kooskõlastatud tegevuses, mis mõjutas Belgia, Saksamaad, Hispaania, Prantsusmaad, Luksemburgi ja Madalmaid.

Oma hagi toetuseks toob hageja välja, et vaidlustatud otsus rikub haldustegevuse seaduslikkuse põhimõtet. Hagejale määrati solidaarne vastutus koos RKW-ga ilma õigusliku või seadusliku aluseta.

Lisaks väidab hageja, et teda peeti vastutavaks rikkumise eest, mille pani toime RKW. Tingimused, mis Euroopa Kohus on sellise vastutuse osas oma praktikas väljakujundanud, ei ole täidetud. Edasi kaebab hageja, et pidades teda vastutavaks RKW rikkumise eest on rikutud haldustegevuse seaduslikkuse põhimõtet, kuna kostja rahatrahvi määramise praktika ei tugine seaduslikule alusele, ehk määruse nr 17/1962⁽¹⁾ artikli 15 lõikele 2. Selles osas heidab hageja ette ka võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist.

Järgmisena kaebab hageja määruse nr 17/1962 artikli 15 lõike 2 väära kohaldamise ning rahatrahvi määramise juhiste rikkumise peale. Eelkõige on toime pandud rikkumine RKW-d puudutavate tõendite esitamisel ja hindamisel. Arvestades varasemat halduspraktikat on RKW-le määratud ebaproportsionaalne trahv. Lähtudes rikkumise raskusest ja sellest, millises suuruses on määratud esialgne rahatrahv, leiab hageja, et RKW-d on koheldud mitmes mõttes ebavõrdselt võrreldes vaidlustatud otsuse teiste adressaatidega. Edasi teatab hageja, et komisjon on teinud rikkumise kestust hinnates ja RKW-d puudutavaid kergendavaid asjaolusid arvesse võtmata jättes õigusliku vea. Lõpuks väidab hageja, et RKW-le rahatrahvi

valesti määramisega on rikutud määruse nr 17/1962 artikli 15 lõiget 2 seoses trahvide määramata jätmise või vähendamise teatise kohaldamisega.

(¹) 1 Määrus nr 17, esimene määrus asutamislepingu artiklite 85 ja 86 rakendamise kohta (EÜT nr 13, 21.02.1962, lk 204)

20. veebruaril 2006 esitatud hagi — Elini versus Siseturu Ühtlustamise Amet**(Kohtuasi T-67/06)**

(2006/C 96/45)

*Hagiavaldus esitati hollandi keeles.***Pooled**

Hageja: Elini N.V. (Antwerpen, Belgia) (esindajad: advokaadid F. Cornette ja S. Tilsley)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdissainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Rolex S.A. (Genf, Šveits)

Hageja nõuded

— Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdissainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 12. detsembril 2005. aasta otsus (asi R 725/2004–4);

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Elini N.V.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: kujutismärk "Elini" kaupadele klassis 14 (juveeltooted, kellad, kellarihmad, kellaklaasid, kellakapslid, vääriskivid).

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Rolex S.A.